

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 9. novembrī*

Apelācija – Valsts atbalsts – LESD 107. panta 1. punkts – Apraides sabiedriskie pakalpojumi – Pasākumi, ko Dānijas iestādes veikušas Dānijas raidorganizācijas *TV2/Danmark* labā – Jēdziens “atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko piešķir no valsts līdzekļiem” – Spriedums *Altmark*

Lieta C-649/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegta 2015. gada 3. decembrī,

TV2/Danmark A/S, Odense (Dānija), ko pārstāv *O. Koktvedgaard*, advokat,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Eiropas Komisija, ko pārstāv *T. Maxian Rusche* un *B. Stromsky*, kā arī *L. Grønfeldt*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē,

Dānijas Karaliste, ko pārstāv *C. Thorning*, pārstāvis, kam palīdz *R. Holdgaard*, advokat,

Viasat Broadcasting UK Ltd, Vestdreitona [*West Drayton*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *S. Kalsmose-Hjelmborg* un *M. Honoré*, advokater,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *R. Silva de Lapuerta* [*R. Silva de Lapuerta*] (referente), tiesneši *K. G. Fernlunds* [*C. G. Fernlund*], *A. Arabadžijevs* [*A. Arabadjiev*], *S. Rodins* [*S. Rodin*] un *J. Regans* [*E. Regan*],

ģenerālvokāts *M. Vatelē* [*M. Wathelet*],

sekretārs *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 30. maija tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – dāņu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību *TV2/Danmark A/S* lūdz daļēji atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 24. septembra spriedumu *TV2/Danmark/Komisija* (T-674/11, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2015:684), ar kuru tā, pirmkārt, atcēla Komisijas 2011. gada 20. aprīļa Lēmumu 2011/839/ES par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz *TV2/Danmark* (OV 2011, L 340, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ciktāl Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts, un, otrkārt, prasību pārējā daļā noraidīja.

Tiesvedības rašanās fakti

- 2 *TV2/Danmark* ir Dānijas raidsabiedrība, kas tika izveidota 1986. gadā. Sākumā tā tika izveidota kā valsts neatkarīgs uzņēmums, bet no 2003. gada 1. janvāra grāmatvedības un nodokļu jautājumos tā tika pārveidota par akciju sabiedrību. *TV2/Danmark* ir otrā sabiedriskās televīzijas raidstacija Dānijā, savukārt pirmā ir *Danmarks Radio*.
- 3 *TV2/Danmark* uzdevums ir veidot un raidīt valsts mēroga un reģionālos televīzijas raidījumus. Šai apraidei var izmantot radioiekārtas, satelītu vai kabeļu sistēmas. *TV2/Danmark* sabiedrisko pakalpojumu saistības nosaka kultūras ministrs.
- 4 Papildus sabiedriskajām raidorganizācijām Dānijas televīzijas tirgū ir arī komerciālas raidorganizācijas. It īpaši runa ir, pirmkārt, par *Viasat Broadcasting UK Ltd* (turpmāk tekstā – “*Viasat*”) un, otrkārt, par sabiedrību kopumu, kas sastāv no *SBS TV A/S* un *SBS Danish Television Ltd* (turpmāk tekstā – “*SBS*”).
- 5 *TV2/Danmark* sākotnēji tika izveidota, izmantojot valsts aizdevumu ar procentiem, un tās darbībai, tāpat kā *Danmarks Radio* gadījumā, bija jābūt finansētai, izmantojot peļņu no licenču maksas, ko maksā visi Dānijas televīzijas skatītāji. Likumdevējs tomēr nolēma, ka *TV2/Danmark* atšķirībā no *Danmarks Radio* būšot iespēja izmantot arī peļņu no darbības reklāmas jomā.
- 6 Pamatojoties uz sabiedrības *SBS Broadcasting SA/Tv Danmark* 2000. gada 5. aprīlī iesniegto sūdzību, Komisijas 2004. gada 19. maija Lēmumā 2006/217/EK par Dānijas īstenotajiem pasākumiem attiecībā uz *TV2/Danmark* (OV 2006, L 85, 1. lpp., labojums – OV 2006, L 368, 112. lpp.; turpmāk tekstā – “*TV2 I lēmums*”) tika veikta *TV2/Danmark* finansēšanas sistēmas pārbaude. Šis lēmums attiecās uz laika posmu no 1995. līdz 2002. gadam un uz turpmāk uzskaitītajiem pasākumiem: ieņēmumi no licenču maksas, pārskaitījumi no fondiem, kuriem ir uzticēta *TV2/Danmark* finansēšana (*Fonds TV2* un *Radiofonden*), *ad hoc* piešķirto summu pārskaitījumi, atbrīvojums no uzņēmumu ienākuma nodokļa, atbrīvojums no *TV2/Danmark* dibināšanas kapitāla aizņēmuma procentu likmēm un daļu iemaksām, valsts garantija aizņēmumam uzņēmuma darbības nodrošināšanai, kā arī izdevīgi nosacījumi licenču maksas maksāšanai, ko *TV2/Danmark* maksā par valsts raidītāja frekvences izmantošanu (turpmāk tekstā visi kopā – “attiecīgie pasākumi”). Visbeidzot Komisijas veiktā izmeklēšana attiecās arī uz *TV2/Danmark* piešķirtajām tiesībām pārraidīt vietējo frekvenču tīklā un visu kopīgo antenu iekārtu īpašnieku pienākumu raidīt *TV2/Danmark* sabiedrisko pakalpojumu televīzijas programmas, izmantojot savas iekārtas.
- 7 Pārbaudījusi attiecīgos pasākumus, Komisija uzskatīja, ka tie ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo *TV2/Danmark* finansēšanas sistēma, kas bija paredzēta, lai kompensētu šī uzņēmuma ar sabiedrisko pakalpojumu saistību nodrošināšanu saistītās izmaksas, nebija atbilstoša

otrajam un ceturtajam no četriem nosacījumiem, ko Tiesa ir paredzējusi 2003. gada 24. jūlija spriedumā *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415, turpmāk tekstā, runājot par šiem nosacījumiem, – “*Altmark* nosacījumi”).

- 8 Turklāt Komisija nolēma, ka minētais atbalsts, ko laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam Dānijas Karaliste piešķirusi *TV2/Danmark*, ir saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, izņemot summu 628,2 miljonu Dānijas kronu (DKK) apmērā (apmēram EUR 85 miljoni), kuru tā atzina par “pārmērīgu kompensāciju”. Tādējādi tā uzdeva Dānijas Karalistei atgūt no *TV2/Danmark* šo summu kopā ar procentiem.
- 9 Par *TV2 I* lēmumu ir celtas četras prasības atcelt tiesību aktu, ko cēla, pirmkārt, *TV2/Danmark* (lieta T-309/04) un Dānijas Karaliste (lieta T-317/04) un, otrkārt, *TV2/Danmark* konkurentes – *Viasat* (lieta T-329/04) un *SBS* (lieta T-336/04).
- 10 Ar 2008. gada 22. oktobra spriedumu *TV2/Danmark* u.c./Komisija (T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, EU:T:2008:457) Vispārējā tiesa minēto lēmumu atcēla. Savā spriedumā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Komisija pamatoti ir atzinusi, ka *TV2/Danmark* uzticētais sabiedriskā pakalpojuma uzdevums atbilst apraides pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi definīcijai. Tomēr tā konstatēja arī vairāku pārkāpumu esamību *TV2 I* lēmumā.
- 11 Tādējādi, pirmkārt, pārbaudot, vai *TV2 I* lēmumā paredzētajos pasākumos ir izmantoti valsts līdzekļi, Vispārējā tiesa konstatēja, ka, lai 1995. un 1996. gada ieņēmumus no reklāmas kvalificētu kā valsts līdzekļus, Komisija nebija pamatojusi savu vērtējumu attiecībā uz to *de facto* ņemšanu vērā. Otrkārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas veiktā pārbaude par to, vai ir izpildīts otrais un ceturtais *Altmark* nosacījums, nebija pamatota ar nopietnu analīzi par konkrētajiem juridiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem, balstoties uz kuriem tika noteikts, kāda summa no licenču maksas tiks nodota *TV2/Danmark*. Līdz ar to *TV2 I* lēmumā attiecībā uz šo jautājumu nav norādīts pamatojums. Treškārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas vērtējumā, kas attiecas uz atbalsta saderīgumu LESD 106. panta 2. punkta izpratnē, it īpaši attiecībā uz pārmērīgas kompensācijas esamību, arī nebija norādīts pamatojums. Vispārējās tiesas ieskatā šī pamatojuma neesamība bija izskaidrojama ar to, ka izmeklēšanas laika posmā netika veikta nopietna pārbaude par konkrētajiem juridiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem, uz kuriem balstoties tika noteikts, kāda summa no licenču maksas pienākas *TV2/Danmark*.
- 12 Pēc *TV2 I* lēmuma atcelšanas Komisija no jauna izvērtēja attiecīgos pasākumus. Šajā gadījumā tā konsultējās ar Dānijas Karalisti un *TV2/Danmark* un turklāt saņēma apsvērumus no trešajām personām.
- 13 Šis pārbaudes beigās Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.
- 14 Šis lēmums attiecas uz pasākumiem, kas attiecībā uz *TV2/Danmark* tika veikti laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam. Tomēr Komisija savā pārbaudē ir ņēmusi vērā arī 2004. gadā īstenotos rekapitalizācijas pasākumus, kas tika veikti pēc *TV2 I* lēmuma pieņemšanas.
- 15 Apstrīdētajā lēmumā Komisija saglabāja savu nostāju jautājumā par attiecīgo pasākumu kvalificēšanu par “valsts atbalstu” LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Sākotnēji tā uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas ir valsts līdzekļi, un vēlāk, pārbaudot to, vai ir pastāvējusi selektīva priekšrocība, tā secināja, ka attiecīgie pasākumi nebija atbilstoši otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam. Savukārt, lai gan *TV2 I* lēmumā Komisija bija nolēmusi, ka DKK 628,2 miljonu (aptuveni

EUR 85 miljoni) summa ir pārmērīga kompensācija, kas nav saderīga ar LESD 106. panta 2. punktu, apstrīdētajā lēmumā tā uzskatīja, ka šī summa ir *TV2/Danmark* pašas līdzekļiem piederošs uzkrājums. Šī lēmuma rezolūtivajā daļā tā noteica:

“1. pants

Pasākumi, ko Dānija īstenoja par labu *TV2/Danmark* laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam licenču maksas līdzekļu un citu pasākumu veidā, kuri aplūkoti šajā lēmumā, ir saderīgi ar iekšējo tirgu [LESD] 106. panta 2. punkta izpratnē.”

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 16 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 30. decembrī, *TV2/Danmark* cēla prasību daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 17 Galvenokārt *TV2/Danmark* lūdza Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Komisija uzskata, ka attiecīgie pasākumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- 18 Pakārtoti *TV2/Danmark* lūdza Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Komisija uzskatīja, ka:
 - visi attiecīgie pasākumi ir jauns atbalsts;
 - ieņēmumi no licenču maksas, kas laikposmā no 1997. līdz 2002. gadam tika pārskaitīti *TV2/Danmark* un vēlāk izdalīti reģionālajām *TV2/Danmark* raidstacijām, ir valsts atbalsts, kas piešķirts *TV2/Danmark*;
 - ieņēmumi no reklāmas, kas 1995. un 1996. gadā, kā arī *Fonds TV2* slēgšanas laikā 1997. gadā no minētā fonda tika pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts, kas piešķirts *TV2/Danmark*.
- 19 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu, ciktāl Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību bija pārskaitīti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts, un prasību pārējā daļā noraidīja.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 20 Apelācijas sūdzībā *TV2/Danmark* lūdz Tiesu:
 - atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta tās prasībā Vispārējā tiesā izvirzīto prasījumu galvenā daļa, lemt par to un atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā ir secināts, ka pārbaudītie pasākumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, vai pakārtoti – nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
 - atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir noraidīta tās prasībā Vispārējā tiesā pakārtoti izvirzīto prasījumu otrā daļa, lemt par to un atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā ir secināts, ka ieņēmumi no licenču maksas, kas laikposmā no 1997. līdz 2002. gadam tika pārskaitīti *TV2/Danmark* un pēc tam izdalīti reģionālajām raidstacijām, ir valsts atbalsts, kas piešķirts *TV2/Danmark*, vai pakārtoti – nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un
 - atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to ir piespriests segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt trīs ceturtdaļas no Komisijas tiesāšanās izdevumiem, un piespriest pēdējai minētajai atlīdzināt *TV2/Danmark* tiesāšanās izdevumus, kas tai radušies Vispārējā tiesā un Tiesā, vai, ja lieta tiks nosūtīta atpakaļ Vispārējai tiesai, lūgt arī to, lai tā lemtu par tiesāšanās izdevumiem.

21 Komisijas lūdz Tiesu:

- apelācijas sūdzību noraidīt un
- piespriest *TV2/Danmark* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

22 Dānijas Karaliste lūdz Tiesu apelācijas sūdzību pilnībā apmierināt.

23 *Viasat* lūdz Tiesu:

- noraidīt visus apelācijas sūdzības pamatus;
- pakārtoti, ja Tiesa pilnībā vai daļēji atceltu pārsūdzēto spriedumu, pieņemt lēmumu pēc būtības un apstiprināt tos apstrīdētā lēmuma punktus, kurus ir apstrīdējusi *TV2/Danmark*, un
- piespriest *TV2/Danmark* atlīdzināt *Viasat* tiesāšanās izdevumus, kas tai radušies Vispārējā tiesā un Tiesā.

Par apelācijas sūdzību

24 Apelācijas sūdzības pamatojumam *TV2/Danmark* izvirza divus pamatus.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

25 Ar pirmo pamatu *TV2/Danmark* apgalvo, ka, noraidot tās prasībā izvirzīto prasījumu galveno daļu, pamatojoties uz kļūdainu ceturtnā *Altmark* nosacījuma interpretāciju un piemērošanu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

26 *TV2/Danmark* uzskata, ka, ņemot vērā tās sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma īpašo raksturu un *Altmark* nosacījumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, Vispārējai tiesai esot bijusi nevis jāveic tīri gramatiskā ceturtnā *Altmark* nosacījuma interpretācija un piemērošana, bet tikai jāpārbauda, vai šajā gadījumā ir sasniegts tā mērķis.

27 *TV2/Danmark* uzskata, ka šāda piemērošana ir neiespējama, jo tās darbības jomai nepiemīt konkurences un komerciāla dimensija un tādējādi nepastāv “atskaites uzņēmums”, ar kuru varētu tikt veikts minētajā nosacījumā prasītais salīdzinājums.

28 Tādējādi *TV2/Danmark* uzskata, ka Vispārējai tiesai esot bijis jāpiemēro ceturtnā *Altmark* nosacījums, ņemot vērā tā mērķi, un jākonstatē, ka, ņemot vērā *TV2/Danmark* pārskatu revīziju, ko bija veikusi *Rigsrevisionen* (Revīzijas palāta, Dānija), šis mērķis ir sasniegts. Līdz ar to esot bijis jāuzskata, ka šis nosacījums ir izpildīts.

29 *TV2/Danmark* piebilst, ka šo vērtējumu apstiprina tas, ka šajā gadījumā *Altmark* nosacījumi tika piemēroti ar atpakaļejošu spēku, kā arī tiesiskās noteiktības apdraudējums, kas no tā izriet.

30 Dānijas Karaliste piekrīt *TV2/Danmark* argumentācijai.

31 Komisija un *Viasat* apstrīd *TV2/Danmark* pirmā pamata pieņemamību un apgalvo, ka tas katrā ziņā ir nepamatots.

- 32 Replikas rakstā *TV2/Danmark* apstrīd Komisijas un *Viasat* argumentāciju, kurā ir apšaubīta tās apelācijas sūdzības pieņemamība, būtībā norādot, ka tās apelācijas sūdzībā ietvertie pamati un argumenti ir saistīti ar tiesību jautājumiem.
- 33 Atbildes rakstā uz repliku Dānijas Karaliste apgalvo, ka *TV2/Danmark* apelācijas sūdzība ir pieņemama. It īpaši tā uzskata, ka jautājums par ceturtā *Altmark* nosacījuma interpretāciju un piemērošanu ir tiesību jautājums un Vispārējās tiesas vērtējums par šo jautājumu ir juridisks vērtējums, ko Tiesa var pārbaudīt apelācijas tiesvedībā.

Tiesas vērtējums

- 34 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta, no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas un Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda tā sprieduma vai rīkojuma apstrīdētās daļas, kuru ir lūgts atcelt, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti šīs prasības pamatošanai, pretējā gadījumā apelācijas sūdzība vai attiecīgais pamats ir nepieņemami (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 35. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 35 No šīm tiesību normām izrietošajai prasībai norādīt pamatojumu neatbilst apelācijas sūdzība, kurā nav pat ietverta argumentācija, kas ir konkrēti veltīta tās kļūdas tiesību piemērošanā identificēšanai, kura esot pieļauta pārsūdzētajā spriedumā vai rīkojumā, bet ir tikai atkārtoti vai atveidoti pamati un argumenti, kas jau tikuši iesniegti Vispārējā tiesā, ieskaitot tos, kas ir balstīti uz faktiem, kurus šī tiesa skaidri ir noraidījusi. Šāda apelācijas sūdzība faktiski ir lūgums vienkārši atkārtoti izskatīt prasības pieteikumu, kas iesniegts Vispārējā tiesā, un šāda atkārtota izskatīšana nav Tiesas kompetencē (skat. it īpaši spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 36 Turklāt ir jāatgādina arī, ka no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas un no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka apelācijas sūdzība var attiekties tikai uz tiesību jautājumiem. Tādējādi vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un izvērtēt atbilstošos faktus, kā arī tai iesniegtos pierādījumus. Tādējādi šo faktu un šo pierādījumu novērtēšana, izņemot gadījumus, kad tie ir tikuši sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas Tiesai būtu jāpārbauda apelācijas tiesvedībā (skat. it īpaši spriedumu, 2017. gada 15. jūnijs, Spānija/Komisija, C-279/16 P, nav publicēts, EU:C:2017:461, 36. punkts).
- 37 Ar pirmo pamatu *TV2/Danmark* galvenokārt tikai atkārtoti vai atveido argumentus, ko tā jau bija paudusi Vispārējā tiesā, lai panāktu, ka Tiesa atkārtoti izskata tās prasību atcelt tiesību aktu.
- 38 Turklāt šajā pamatā nav precīzi formulēti juridiskie argumenti, kuru mērķis ir konkrēti identificēt kļūdu tiesību piemērošanā, kas šajā ziņā būtu pieļauta pārsūdzētajā spriedumā, bet tas ir balstīts uz Vispārējās tiesas veiktā faktu vērtējuma apstrīdēšanu saistībā ar apraides nozarei piemītošo konkurences un komerciālo dimensiju, vidēja, labi pārvaldīta uzņēmuma ar adekvātu aprikojumu esamību, ar kuru varētu salīdzināt *TV2/Danmark* izmaksas, kā arī Revīzijas palātas veiktās *TV2/Danmark* pārskatu revīzijas raksturu. Taču *TV2/Danmark* šajā ziņā neatsaucas ne uz kādu acīmredzamu faktu vai pierādījumu sagrozīšanu.
- 39 Turklāt *TV2/Danmark* nav pierādījusi, ka citāds faktu vērtējums vai ceturtā *Altmark* nosacījuma teleoloģiska interpretācija būtu izraisījusi vērtējumu, kas atšķirtos no tā, kādu ir veikusi Vispārējā tiesa.

- 40 Turklāt, ciktāl Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 132.–148. punktā arī atzina, ka, pat ja šajā gadījumā ceturtais *Altmark* nosacījums bija jāpiemēro pēc būtības vai mazāk strikti, *TV2/Danmark* paustie argumenti katrā ziņā ir nepietiekami, lai pierādītu, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, novērtējot šo ceturto nosacījumu, pirmais pamats ir nelietderīgs.
- 41 Tāpat tas ir saistībā ar argumentāciju, kas attiecas uz *Altmark* nosacījumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, jo šie nosacījumi ļauj no LESD 107. panta 1. punkta piemērošanas jomas izslēgt pasākumus, kuri 2003. gada 24. jūlija sprieduma *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415) neesamības gadījumā ietilptu šajā tiesību normā paredzētajā “atbalsta” jēdzienā. Tādējādi minēto nosacījumu nepiemērošana nevar būt labvēlīgāka *TV2/Danmark* apgalvojumiem.
- 42 Līdz ar to šis pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 43 Ar otro pamatu *TV2/Danmark* apgalvo, ka, tā kā Vispārējā tiesa pēc būtības pārbaudīja un noraidīja pakārtoti izvirzīto prasījumu otro daļu, lai gan *TV2/Danmark* un Komisijai nebija domstarpību par to līdzekļu kvalifikāciju, kas gūti no licenču maksas un ko *TV2/Danmark* pārskaitīja savām reģionālajām stacijām, Vispārējā tiesa lēma *ultra petita*, pārsniedza tiesiskuma pārbaudes robežas un neievēroja sacikstes principu.
- 44 Turklāt *TV2/Danmark* norāda, ka Vispārējās tiesas vērtējums pēc būtības ir pamatots ar acīmredzami kļūdainu Dānijas tiesību interpretāciju.
- 45 Konkrēti, *TV2/Danmark* apgalvo, ka valsts tiesiskais regulējums tai neuzliek pienākumu pārskaitīt atlīdzību savām reģionālajām stacijām par tās pārraidīto reģionālo programmu nodrošināšanu. Turklāt no šī tiesiskā regulējuma neizrietot, ka no licenču maksas gūto līdzekļu pārskaitīšana šīm stacijām bija pienākums izmaksāt atlīdzību, ko pati *TV2/Danmark* uzņēmas attiecībā pret minētajām stacijām par šo programmu nodrošināšanu.
- 46 Dānijas Karaliste piekrīt *TV2/Danmark* argumentācijai.
- 47 Komisija un *Viasat* apstrīd otrā pamata pieņemamību un apgalvo, ka tas katrā ziņā ir nepamatots.

Tiesas vērtējums

- 48 Tā kā ar otro pamatu būtībā tiek apstrīdēta Dānijas tiesību interpretācija Vispārējā tiesā, vispirms ir jānorāda, ka šajā gadījumā runa ir par faktiski jautājumu, kas principā nav pārbaudāms Tiesā.
- 49 Tādējādi, runājot par Vispārējās tiesas vērtējuma attiecībā uz valsts tiesībām pārbaudi apelācijas tiesvedībā, Tiesas kompetencē ir tikai pārbaudīt, vai nav notikusi šo tiesību sagrozišana (skat. spriedumus, 2014. gada 3. aprīlis, Francija/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 79. punkts, un 2016. gada 10. novembris, *DTS Distribuidora de Televisión Digital*/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 44. punkts).
- 50 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka sagrozišanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem, neveicot jaunu faktu un pierādījumu vērtējumu (skat. spriedumus, 2014. gada 3. aprīlis, Francija/Komisija, C-559/12 P, EU:C:2014:217, 80. punkts, un 2016. gada 10. novembris, *DTS Distribuidora de Televisión Digital*/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 45. punkts).

- 51 Taču šajā gadījumā šāda sagrozīšana nav konstatēta, jo *TV2/Danmark* precīzi nav norādījusi, kurus faktus vai pierādījumus Vispārējā tiesa, iespējams, esot sagrozījusi, ne arī pierādījusi, ka tā būtu pieļāvusi kļūdas, kas būtu varējušas tai likt sagrozīt faktus vai pierādījumus.
- 52 Konkrētāk, *TV2/Danmark* nav pierādījusi, ka Vispārējā tiesa ir veikusi vērtējumu, kas acīmredzami ir pretrunā šo tiesību aktu noteikumu saturam, vai ka tā pēdējiem minētajiem ir piešķirusi piemērojamību, kādas tiem acīmredzami nav.
- 53 Jākonstatē, ka, pārmetot Vispārējai tiesai, ka, veicot apstrīdētā lēmuma pārbaudi tiesā, tā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un ir sagrozījusi tā noteikumus, *TV2/Danmark* patiesībā tikai kritizē Vispārējās tiesas veikto to pierādījumu vērtējumu, ko veido minētie noteikumi, kuri jau precīzi tika analizēti pārsūdzētā sprieduma 169.–173. punktā, lai panāktu, ka tiek veikta jauna sīkāka Dānijas tiesību pārbaude, kā arī lai panāktu, ka tiek veikts jauns faktu un pierādījumu vērtējums apelācijas tiesvedības stadijā.
- 54 Tas, ka Vispārējā tiesā *TV2/Danmark* un Komisijai nebija domstarpību par apstrīdētā lēmuma interpretāciju saistībā ar to līdzekļu kvalifikāciju, kas gūti no licenču maksas un ko *TV2/Danmark* pārskaitīja savām reģionālajām stacijām, neietekmē minētās Vispārējās tiesas pārbaudes veikšanas likumību.
- 55 No judikatūras izriet, ka Savienības tiesām Komisijas lēmumi ir jāinterpretē, ņemot vērā tajos ietvertο pamatojumu, un attiecīgā gadījumā neatkarīgi no argumentācijas, ko šī iestāde ir paudusi tiesvedības laikā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 19. jūlijs, *Alliance One International* un *Standard Commercial Tobacco*/Komisija, C-628/10 P un C-14/11 P, EU:C:2012:479, 72.–79. punkts; 2013. gada 19. marts, *Bouygues* un *Bouygues Télécom*/Komisija u.c. un Komisija/Francija u.c., C-399/10 P un C-401/10 P, EU:C:2013:175, 126.–129. punkts, kā arī 2016. gada 30. novembris, Komisija/Francija un *Orange*, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 130.–132. punkts).
- 56 Turklāt, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 154., 157. un 173. punkta, *TV2/Danmark* apsvērumi šajā ziņā tika uzklauti un tā noraidīja iespēju atteikties no savas prasības šajā jautājumā.
- 57 Līdz ar to otrais pamats ir jānoraida daļēji kā nepieņemams un daļēji kā nepamatots.
- 58 Šajos apstākļos apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā.

Par Komisijas lūgumu aizstāt pamatojumu

- 59 Savā lūgumā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka otrais *Altmark* nosacījums šajā gadījumā ir izpildīts, un aicina Tiesu šajā ziņā norādīto pamatojumu aizstāt ar savējo. Šim lūgumam būtu nozīme tad, ja būtu apmierināts *TV2/Danmark* pirmais pamats, kas attiecas uz ceturtā *Altmark* nosacījuma piemērošanu.
- 60 *TV2/Danmark* apstrīd šī lūguma pieņemamību.
- 61 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai lūgums aizstāt pamatojumu būtu pieņemams, ir jāpastāv interesei celt prasību, proti, lietas dalībniekam, kas to ir iesniedzis, apelācijas iznākums var būt labvēlīgs. Tā tas var būt gadījumā, ja lūgums aizstāt pamatojumu ir aizstāvība pret apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzītu pamatu (skat. spriedumus, 2013. gada 11. jūlijs, *Ziegler*/Komisija, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 42. punkts, un 2016. gada 22. jūnijs, *DK Recycling und Roheisen*/Komisija, C-540/14 P, EU:C:2016:469, 42. punkts).
- 62 Tā kā *Altmark* nosacījumi ir kumulatīvi un *TV2/Danmark* pirmais pamats tika noraidīts, Komisijai nav vajadzīgās intereses, lai iesniegtu savu lūgumu.

- 63 Turklāt šis lūgums, ko Komisija ir paudusi atbildes rakstā uz šo apelācijas sūdzību un kurā nav lūgts šo apelācijas sūdzību nedz apmierināt, nedz pilnībā vai daļēji noraidīt, nevar paplašināt tās priekšmetu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 10. novembris, *DTS Distribuidora de Televisión Digital* /Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 100. un 101. punkts).
- 64 No tā izriet, ka Komisijas lūgums nav pieņemams.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 65 Saskaņā ar Reglamenta 184. panta 2. punktu, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 66 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 67 Tā kā Komisija un *Viasat* ir prasījušas piespriezt *TV2/Danmark* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā šai pēdējai minētajai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai un *Viasat* gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas instancē.
- 68 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 69 Dānijas Karaliste, kas pirmajā instancē bija persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) ***TV2/Danmark A/S* sedz savus un atlīdzina Komisijas un *Viasat Broadcasting UK Ltd* tiesāšanās izdevumus, kas tām radušies gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas instancē;**
- 3) **Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

[Paraksti]